

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Άρθρο 5

στην πρόταση νόμου «Τροποποίηση του ν.δ. 17/1974 - Κατάργηση δυνατότητας πολιτικής επιστράτευσης λόγω απεργίας»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α΄. Επί της αρχής

Η παρούσα πρόταση νόμου αποσκοπεί στην κατάργηση της δυνατότητας «πολιτικής επιστράτευσης» εργαζομένων που απεργούν όχι γιατί συντρέχουν οι αυστηρά προσδιορισμένοι από το Σύνταγμα λόγοι επίταξης προσωπικών υπηρεσιών, αλλά απλώς και μόνο για να αντιμετωπιστεί μία απεργιακή κινητοποίηση. Η πρόταση νόμου στοχεύει επίσης στην τροποποίηση των ρυθμίσεων του ν.δ. 17/1974 «Περί πολιτικής σχεδίασεως εκτάκτου ανάγκης», προκειμένου η ισχύουσα κοινή νομοθεσία να εναρμονιστεί με το Σύνταγμα και να προσαρμοστεί στις σύγχρονες ανάγκες και εξελίξεις.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις θωρακίζεται το δικαίωμα στην απεργία και διαμορφώνονται οι νομοθετικές προϋποθέσεις ορθής ερμηνείας και εφαρμογής του άρθρου 22 του Συντάγματος.

Β΄. Επί των άρθρων

Άρθρο 1

Με το άρθρο 1 διευκρινίζεται ότι η απεργία από μόνη της δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά κατάσταση έκτακτης ανάγκης που να δικαιολογεί την επίταξη προσωπικών υπηρεσιών, ακόμη κι αν κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική από το Δικαστήριο. Κατά συνέπεια δεν μπορεί στην περίπτωση αυτή να επιβληθεί «πολιτική επιστράτευση» (επίταξη προσωπικών υπηρεσιών) στους απεργούς.

Άρθρο 2

Με το άρθρο 2 η υποχρέωση συμβολής στην ικανοποίηση των αναγκών της πολιτικής σχεδίασης έκτακτης ανάγκης επεκτείνεται σε όλους τους υπαγόμενους στην ελληνική έννομη τάξη.

Άρθρο 3

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 επαναδιατυπώνονται και επικαιροποιούνται οι περιπτώσεις για τις οποίες μπορεί να κηρυχθεί Πολιτική Κινητοποίηση, εντός των ορίων του άρθρου 22 παρ. 4 του Συντάγματος.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 ορίζεται ότι η Πολιτική Κινητοποίηση κηρύσσεται με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά από την εισήγηση του αρμόδιου Υπουργού, κατά τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας που προέβλεπε ότι την απόφαση λαμβάνει ο Πρωθυπουργός.

Άρθρο 4

Το άρθρο 4 αναδιατυπώνεται ώστε να προσαρμοστεί προς την ως άνω νέα ρύθμιση του άρθρου 3 παρ. 2.

Το άρθρο 5 ορίζει ότι η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και ότι καταλαμβάνει και εκκρεμείς περιπτώσεις. Τούτο σημαίνει ότι αίρεται τυχόν υφιστάμενη πολιτική επιστράτευση απεργών.

Αθήνα, 14 Απριλίου 2006

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Τ. Αντωνίου
Ευάγ. Βενιζέλος
Χ. Καστανίδης
Ι. Μαγκριώτης
Θ. Πάγκαλος
Μ. Παπαϊωάννου
Χρ. Παπουτσής
Φ. Πετσάλνικος
Δ. Ρέππας
Κ. Ρόβλιας
Π. Χριστοφιλοπούλου
Μ. Χρυσοχοϊδης

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Τροποποίηση του ν.δ. 17/1974 - Κατάργηση δυνατότητας πολιτικής επιστράτευσης λόγω απεργίας

Άρθρο 1

Στην παρ. 5 του άρθρου 2 του ν.δ. 17/1974 (ΦΕΚ 236 Α΄), η οποία προστέθηκε με το άρθρο 16 του ν. 2936/2001 (ΦΕΚ 166 Α΄), προστίθεται εδάφιο τελεutaίο ως εξής:

«Δεν συνιστά από μόνη της κατάσταση έκτακτης ανάγκης που να δικαιολογεί την επίταξη προσωπικών υπηρεσιών η κατάσταση που προκαλείται από απεργιακή κινητοποίηση, ακόμη κι αν αυτή κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική από το Δικαστήριο.»

Άρθρο 2

Η παρ. 4 του άρθρου 13 του ν.δ. 17/1974 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Όλοι οι Έλληνες πολίτες, καθώς και οποιοσδήποτε υπαγόμενος στη ελληνική έννομη τάξη, υποχρεούνται να συμβάλλουν στην ικανοποίηση των αναγκών της Πολιτικής Σχεδίασης Έκτακτης Ανάγκης τόσο σε περίοδο ειρήνης, όσο και σε περίοδο πολέμου, βάσει των αποφάσεων των αρμόδιων οργάνων.»

Άρθρο 3

1. Η παρ. 1 του άρθρου 19 του ν.δ. 17/1974 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Πολιτική Κινητοποίηση, Γενική ή Μερική, μπορεί να κηρυχθεί, στις εξής περιπτώσεις:

α) Σε περίπτωση πολέμου, υπό την έννοια της στρατιωτικής σύρραξης ανεξαρτήτως της επίσημης ή μη κήρυξης αυτού.

β) Σε περίπτωση γενικής ή μερικής επιστράτευσης.

γ) Για την αντιμετώπιση αναγκών άμυνας της χώρας γενικευμένων ή περιορισμένων γεωγραφικά.

δ) Για την αντιμετώπιση εκτάκτων ή επειγουσών αναγκών στο σύνολο της Επικράτειας ή σε ορισμένη μόνο περιοχή από θεομηνία που προκαλεί ή απειλεί γενικευμένες απώλειες ή καταστροφές ή εκτεταμένες ζημιές που δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν με τα συνήθη μέσα και μηχανισμούς. Με θεομηνία εξομοιώνονται και ανθρωπογενή αίτια που προκαλούν ισοδύναμα αποτελέσματα.

ε) Για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών στο σύνολο της Επικράτειας ή σε ορισμένη μόνο περιοχή, από φαινόμενα ή καταστάσεις που είναι δυνατόν να θέσουν σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία και τα οποία επίσης δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν με τα συνήθη μέσα και μηχανισμούς.»

2. Η παρ. 3 του άρθρου 19 του ν.δ. 17/1974 αριθμείται ως παράγραφος 2 και αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Η Πολιτική Κινητοποίηση κηρύσσεται με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου μετά από εισήγηση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας και γνώμη του ΚΥΣΕΑ για τις περιπτώσεις υπό στοιχεία α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 1, των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων για την περίπτωση υπό στοιχείο δ΄ και του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για την περίπτωση υπό στοιχείο ε΄ της ίδιας παραγράφου.»

3. Η παρ. 2 του άρθρου 19 του ν.δ. 17/1974 αριθμείται ως παράγραφος 3.

Άρθρο 4

1. Η παρ. 1 του άρθρου 23 του ν.δ. 17/1974, η οποία αντικαταστάθηκε από την παρ. 7 του άρθρου 10 του ν. 2307/1995 (ΦΕΚ 113 Α΄), αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«1. Με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, που μπορεί να είναι αυτή με την οποία κηρύχθηκε η Πολιτική Κινητοποίηση και υπό την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 2 του παρόντος σχετικά με τις απεργιακές κινητοποιήσεις, εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί, οι Γενικοί Γραμματείς Περιφερειών και Νομάρχες να προβαίνουν σε επίταξη προσωπικών υπηρεσιών από μη καλούμενες κλάσεις και πέραν των αναστολών κατατάξεων που χορηγήθηκαν με αποφάσεις του «Συμβουλίου Αναστολών Κατατάξεων» προς ικανοποίηση της πολιτικής σχεδίασης εκτάκτων αναγκών σε έμφυχο δυναμικό.»

Άρθρο 5

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταλαμβάνει δε και τυχόν εκκρεμείς περιπτώσεις.

Αθήνα, 14 Απριλίου 2006

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Τ. Αντωνίου
Ευάγ. Βενιζέλος
Χ. Καστανίδης
Ι. Μαγκριώτης
Θ. Πάγκαλος
Μ. Παπαϊωάννου
Χρ. Παπουτσής
Φ. Πετσάλνικος
Δ. Ρέππας
Κ. Ρόβλιας
Π. Χριστοφιλοπούλου
Μ. Χρυσοχοϊδης